Ч. 280. Четвер 26 (13) грудня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників з пасаж Гавсмана ч. 9 і в и. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Уступлене хорватского бана. — Урядовий голос про справу Прохаски. — Француский президент міністрів про ситуацию. — До міжнародного положеня.

Будапештеньский социялїстичний орґан подає текст проекту угорскої виборчої реформи. Єї найважнїйші постанови такі:

Виборче право мають ті, що від 5 літ є горожанами угорскої держави і відповідять услівям висказаним в слїдуючих точках: прислугує оно зі скінченем 30 року житя тим, котрі покінчили середну школу або рівнорядне заведене. Вимагана однорічна осілість. Виборче право мають дальше всї, котрі сповнили повисші услівя, покінчили 6 народних кляс і оплачують який небудь безпосередний податок, самостійно ведуть якесь підприємство, або занимають посаду в торговлї або промислї. Дальше обмежене звучить, що до посїданя виборчого права потрібне є умітя читати і писати. Виїмок становлять лише ті, котрі що правда не уміють читати і писати, але оплачують в певній висотї державний податок або мають найменше 8 морґів ґрунту.

Півурядово заявляють, що опублїковане того проекту поллягає на над'уживаю, подають, що сей проект не є цілковитий, але не заперечують єго правдоподібности.

„Slavische Korrespondenz“ доносить, що королївский комісар в Хорватиї Цувай удає ся на відпустку, з якої вже не верне ся та що наступить іменоване бана. З кількох сторін доносять до часописий, що правдою покищо є лише те, що Цувай удає ся на відпустку. Дехто думає, що Цувай верне ся з відпустки на своє становище, тимчасом „Reichspost“ пише, що місце по Цуваю займе на час популярний в Хорватиї ґенерал.

„Slavische Korrespondenz“ дістала з визначної сторони потверджене свого попередного донесеня, що бан Цувай незадовго уступить. В тих днях піде Цувай на відпустку, з якої вже не верне ся. Згадана часопись заперечує, немов би на місце Цувая мав прийти до управи войсковий достойник, але поки що має бути заведена провізория.

„Fremdenblatt“ містить замітну статю, в якій з огляду на заміти, які піднесено в працї, хто одвічальний за непевність і розворушене, яке панує від кількох тижднїв, — стверджує, що в справі Прохаски мінїстерство від початку поступало в єдино слушний спосіб, значить вело докладне доходжене, щоби дістати матер僅ял, якого потрібно до евентуальної дипльоматичної акциї. Неправдиві є вісти, немов би фантастичні поголоски про Прохаску, які ходили в послїднім часї, походили з урядових жерел. „Fremdenblatt“ збиває яко тенденцийні вісти, немов би економічний переполох і шкоди, які з того вийшли, були в звязи зі справою Прохаски. Економічну кризу викликала балканьска війна і напружене в Европі, яке спричинила власне та війна, а яка тревае ще доси мимо всяких змагань великих держав. „Fremdenblatt“ рішучо перечить, немов би між управою мінїстерства заграничних справ і поодинокими відділами того мінїстерства панували противеньства.

„Die Zeit“, полемізуючи з статею „Fremdenblatt-у“, стверджує, що і ся статя не може успокоїти населеня, бо з того оправданя не виходить, що мінїстерство заграничних справ не завинило, а противно, одною з найбільших провин є неґативне поведене мінїстерства заграничних справ, особливо в хвили, коли консуль Едль відразу знав про аферу Прохаски по своїм приїздї до Скопля, а мимо того мінїстерство заграничних справ не старало ся запобічи фальшивим поголоскам.

У француской палатї послів президент мінїстрів Поанкаре промовляв в буджетовій дебатї і говорив про заграничне положене. Мінїстер вказав на повне порозуміне Франциї, Анґлїї і Росиї і пригадав, що Австро-Угорщина вже в падолистї рішучо заявила, що не має ніяких територияльних жадань. Треба вдогадувати ся, що Сербія прилучить ся до постанов конференциї амбасадорів. Що до мирових пе

9)

По балканьскім півострові.

(Образки з подорожий — після Г. Реннера, В. Ґайнборґа і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Коли перепливемо через Катени, представляє ся нашим очам величавий кусник полудневої Дальматиї. Простісенько перед нами розложило ся до сонця на скалистім побережу П е р а с т о, хорошеньке місточко з трома церквами при головній улици і тількож каплицями в найблизшім сусїдстві. Доми тут майже всї на два поверхи, гарно викінчені і бодай для чужинця принадливі. Місто нинї слабо залюднене, бо торговля, з якої Перастинцї жиють, значно упала, а земля не приносить нїчого, бо тут лиш самі пусті скали.

На лїво від міста серед синявої води знаходять ся два маленькі але любенькі острови, а на кождім з них виднїє ся біла церковця. То острови Мадонна ді Скарпелльо і Ст. Джорджо. В глубинї за ними ростягає ся темний залив Ріганьский, а понад тим всім піднимають ся високо в синій воздух скалисті гори К р и в о ш и ї. Вузонькі доріжки крутять ся тут по каміню між скалами, а ген в горі на скалистих вершках видніють ся самотні твердинї нїби гнїзда могутного двоглавого орла. Тут стоїть австрийска полуднева сторожа, нинї певно значно скріплена.

Так стоять они там на горі та украшають сїрі вершки: Ґребена, Степена, Ластвіци, горішної і долїшної Леденїци і инші. Отже тут жили колись Кривошияни; нинї так як би їх вже й не було. Потомки племен: Кучі, Братожічі, Клїменті, Готі і Кастраті пішли на „поселїцу“ (на поселене) до Чорногори або Сербії.

Більша часть мужчин погибла підчас ворохобні в 1882 р., а воєводи, що ще жиють на свободі, не мають вже кому давати провід. Кривошия, колись независима гірска країна, опустїла нинї майже зовсім і лиш численні форти і укріпленя на всіх важнїйших вершках суть доказом, що Австро-Угорщина станула тут вже кріпкою ногою, а внаслїдок того пропала вже вся надїя Чорногори на єї „приморе“, на которску Боку.

Коли тепер заворушило ся на Балканї і війна балканьских народів з Туреччиною занепокоїла Австро-Угорщину в так великій мірі, що аж прийшло до часткової мобілїзациї і мара війни почала чим раз більше непокоїти майже цїлу Европу, тим більше, що рівночасно виринала і гроза війни з Росиєю, то мимо волї насували ся на гадку ті часи, коли о которску Боку вела ся борба народів і коли навіть Росия брала в нїй участь та висилала аж сюди своє войско. Ми вже попереду згадували о тім коротко, але тепер ще раз вертаємо до сеї справи, позаяк докладнїйше знане минувшости подасть нам можність зрозуміти лїпше й теперішність.

З початком 19 столїтя були відносини в Европі того рода, що Чорногорцї мали так само велику надію осягнути „своє приморє“ которску Боку при помочи Росиї, як нинї Сербія портові міста над Адрийским морем, що іменно й викликало найбільше занепокоєне в Австро-Угорщинї. Мир в Кампо Форміо проголосив був тодї Австрию універсальною спадкоємницею венецияньскої републики. Тим способом прийшла Австрия і в посїдане которскої Боки і то в такій мірі, в якій Венеция виконувала там своє пановане. Не було оно велике. Ерцеґ Нові (Кастельнуово) був венецияньским воєнним портом і місцем, де був склад оружия, отже яко такий з цїлою охрестностию у фактичнім посїданю републики. Проча Бока не платила нїяких податків анї не виконувала воєнної служби. Котор мав давнїйше венецияньску залогу а в 1797 одержав австрийску, так само і Ерцеґ Нові. Проче приморе і Кривошия як давнїйше не признавали власти Венециї так тепер легковажили собі й Австрию, уважали ся независими. Приморцї наймали ся добровільно на войскову службу або ставали за моряків на кораблях, але задержували собі повну свободу.

Під ту пору верховодив в Чорногорі вла-

реговорів трудно предвидіти нині їх вислід Коли прийшло би до зірваня переговорів, роля Европи не була би покінченою, бо поновна війна могла би довести до розширеня границь війни. Франция мусіла би тоді запропонувати посередництво і у великих держав робити заходи в мировім напрямі. Все таки Франция рішена нести високо честь народа. Уважаю — говорив дальше Поанкаре — непотрібним говорити, що елементарним нашим обовязком буде союзникам нашим дати чинний доказ приязни. Улекшує ся нам розум і поміркованість п. Коковцева, чого доказ дав саме оногди. Наші відносини до Анґлії є повні довіря, як ніколи. Уважаю тут вказаним заявити, що не є оправдані твердженя деяких францускых часописий, немов би анґлійске правительство в своїх відносинах до великих держав попирало політику, незгідну з нашими інтересами. Цілий хід подій слідили ми цілком згідно і в порозуміню з нашими союзниками.

Обговорюючи заяву француск, премієра Поанкаре, турецка „Єні Ґазетта“ надіє ся, що на випадок зірваня мирової конференциї, великі держави запропонують спосіб полагодженя справи, який вдоволить обі сторони.

Дневник „Тасвірі Еск'яр“ пригадує, що сер Едвард Ґрей радив президентови собраня Даневови, щоби Болгария не обстоювала при домаганю відступленя їй Адриянополя.

Париский Temps не сподіє ся особливших вислідів з льондоньскої конференциї. Правдоподібно після предложеня Поанкаре, о скілько дійде до перерви в переговорах, треба буде повести акцію посередництва. Один з болгарских делеґатів мав сказати, що Болгари за жадну ціну не відступлять Адриянополя.

Vossische Zeitung пише: Можна коротко сказати, що небогато надіють ся по висліді мирових переговорів. Всеж таки є переконане, що до заключеня мира прийде, а саме за посередництвом великих держав.

Frankfurt. Zeitung доносить з Царгорода: Порта безумовно буде домагати ся, щоби залога Адриянополя дістала поживу. Коли мирова конференция на те не згодить ся, то Туреччина відкличе ся до конференциї амбасадорів.

З Білгорода доносять, що головні точки евентуального австрийско-сербского порозуміня такі:

Австрия предкладає: морску пристань на альбаньскій териториї під управою Сербії, а також зелізничий шлях в сербских руках на невтральній териториї.

Сербія бажає мати: власну і независиму морску пристань (разом з містом) і зелізничий шлях на власній териториї.

При такій розвязці справ, сербске правительство готове приняти в цїли заведеня конечних інвестиций (пристань, зелізничий шлях) австрийскі капітали на рівних правах з сербским капіталом і згоджує ся на автономію Альбанії.

На случай, якби прийшло до порозуміня, Сербія зобовязує ся: 1) приступити до зревідованя істнуючого доси торговельного договору з Австриєю; 2) повязати зелізничі шляхи сербскі з боснійскими; 3) заключити тарифову конвенцию, дотично зелізничих шляхів в Санджаку Новібазар (Митровиця-Вишгород-Скопле і адрийска зелізниця до самої морскої пристани); 4) дати всі ґарантиї, що морска пристань буде служити виключно до торговельних цїлий, не замінюючи ся в воєнну пристань.

Новинки.

Львів, 25 грудня 1912.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував асистента Здисл. Кубалю офіциялом ad personam в цивільно судовім урядовім уряді депозитовім у Львові.

— **Розписанє вибору посла на сойм.** Ц. к. Намістництво розписало доповняючий вибір одного посла на сойм краєвий з куриї громад сільских яворівского повіта на день 30 січня 1913 р. Вибір відбуде ся в Яворові.

— **З Гусятина** доносять: Загальні збори філії „Просьвіти“ відбудуть ся дня 1 січня 1913 (в середу) о год. 11 перед полуднем в читальняній сали в Гусятині. Кожда читальня має вислати двох відпоручників і предложити звіт з діяльности за минулий рік. Члени мають зложити вкладки. Просить ся о численну участь. — Виділ.

— **Предсьвяточна томболя** з заяцями, гуськи, качками, медами і т. п. уладжує Товариство „Руска Захоронка“ у Львові в комнатах „Рускої Бесіди“ ві второк 31 грудня с. р. о год. 8 вечер. Побіч томболї зложена буде весела вокально - музична-гумористична програма. Вступ від особи по 1 К враз з одним льосом; всі льоси виграють.

— **Самоубийство.** Дня 20 с. м. рано відобрав собі в Заліщиках житє вистрілом з револьвера капітан стационованого там 2 баталїону 58 пп. Вінкентий Місльовец Причина самоубийства незвістна.

— **Знайденє трупа.** Сими днями знайдено в рові при дорозї межи Долиною а Турею малою тіло хорої на умі 65 - лїтної Анни Жмуркевичевої жени Івана Жмуркевича, передміщанина долиньского. Жмуркевичева, котра вийшла з дому мужа лиш в сорочці так, що нїхто єї не бачив, впавши до рова мабуть задушила ся або може замерзла.

— **Фантова льотерия на дохід убогих учеників.** При виказаню жертв нашої суспільности на „Рідну Школу“ згадувало ся нераз про те, що многі із наших щирих прихильників „Рід. Шк.“ складали для неї всякого рода дорогоцінности. Доси зложено 34 дорогоцінні предмети, між якими находять ся золоті обручки, перстенї і ковтки, золоті і срібні годинники і папіросниці, льорнетки і инші дорогоцінности, загальної вартости около 500 корон.

Щоби ті предмети згрошевити, придумано уладити фантову льотерию з одною тисячкою льосів по ціні 1 кор. Справою заняло ся тов. „Учительска Громада“ у Львові, внесло відповідне подане до ц. к. Намістництва яке й удї·

дика Петро І. і той видячи, що венецияньска република чимраз більше упадає, хотів приморе відобрати від неї і прилучити до Чорногори. Тимчасом заскочив єго мир в Кампо Форміо і єго пляни розвіяли ся. Але настали Наполеоньскі часи і Австрия була змушена відступити Дальматию Французам. З сего скористав Петар і став бунтувати Приморців і Кривошиян против Французів, тим більше, що по битві під Трафальґаром, в котрій анґлійский адмірал Нельзон побив і знищив францускую фльоту, появила ся була коло Корфу российска ескадра і Петар числив вже на российску поміч. В Цетиню резидував тоді российский повновласник, ґенерал Санковский, отже владика Петар віднїс ся до него а той приказав віцеадміралови Сенявінови заплисти зі своєю ескадрою до Боки.

Тимчасом австрийскі власти в Которі видали в лютім 1806 р. відозву, в котрій повідомили жителів, що небавком прийдуть Французи і край заберуть. Петар скликав тоді скупштину до Цетиня, предложив, як стоїть справа і тоді постановлено помагати братям на приморю. Зараз по тім вибрав ся Петар в похід через Чорногору, Кривошию, полудневу Герцеґовину і Сутторіну зібрав по дорозї два тисячі молодців-борців та пішов з ними вздовж побережа аж до Ерцеґ Нові (Кастенуово). Тимчасом перед Ерцеґ Нові явили ся й российскі кораблї та завізвали австрийску залогу, щоби уступила ся з міста і фортів. Австрийцї не мали причини ставити опір і обіцяли уступити ся.

На схід від Ерцеґ Нові в прекрасній долині, де дуби побіч оливних дерев і пальм надають країні чудної краси, знаходить ся монастир Савіна, нині лїтна резиденция которского православного епископа. Що за краса природи в сих сторонах, то таки трудно собі уявити. Має ся новий образ перед собою: високо в хмари піднимає ся Радостак і творить по правім боцї стрімку голу стїнку, по лївім боцї видніють ся буйно зарослі Метковицкі скали, дальше на право зеленїє ся Девезіт високий на 781 метрів а трохи на полудневім сходї поза морем есть Ловчен, на полудне звернений єсть тихий залив Меліна а на єго побережу піднимає ся монастир Савіна. Отже серед сеї прекрасної природи, серед піднимаючої духа тишини відбуло ся дня 29. лютого 1809 р. побратанє российского войска з Чорногорцями.

Российска моряцка піхота вийшла на беріг і уставилась компаніями перед монастирскою церквою а між нею стояли четами Чорногорцї і Приморцї або Бокельцї. Посьвячували прапори а відтак владика Петер відобрав від всїх присягу на прапори. Підчас тої церемонії стояли коло него ґенерал Станковский, ґраф Марко Івеліч і Вук Радоніч, сей послїдний заступав місто Ерцеґ Нові.

Тимчасом российска ескадра явила ся в повнім числї а єї доповнили бокескі кораблї, котрі чим скорше узброєно пушками. Нові союзники збирали доти свої сили, аж остаточно францускиий ґенерал Льорістан заняв Дубровник. Российска ескадра мала боронити переходу через ріку Омблю коло Дубровника, але на таких „далеко сягаючих“ маневрах российскі воєнні кораблї не розуміли ся. Отже не позістало нїчо иншого як хиба Дубровник відбивати від Французів. Насамперед їх впустали а тепер мали їх виганяти!

Занятє Дубровника Французами потягнуло за собою не лиш утрату політичної самостійности Дубровничам, але й цїлковиту їх материяльну руїну. Анґлійцї видячи, що Дубровничани не ставали Французам нїякого опору, уважали їх за союзників Французів, отже де лиш появив ся дубровницкий корабель торговельний, то Анґлійцї єго зараз забирали. Коли же якийсь вернув щасливо до Дубровника, то знов Французи „позичали“ собі єго зі всїм, що на нїм було. До того прийшла тепер ще й облога.

Владика Петар І приказав похід на Дубровник. Коло Цавтата (Стара Раґуза) на „Райковім долї“ стрітили Чорногорцї перших Французів і зараз їх зачепили. Французи були призвичаєні відпирати страшні атаки на баґнети або й самі виконувати такі атаки. Нараз побачили ся перед неприятелем, котрий перескакував жваво зі скали на скалу і ховав ся перед кулями неприятеля поза скалами. Чорногорцї підійшли були на пятьдесять кроків перед францускую лінію не потерпівши значних страт. Тут зібрали ся чим скорше і злагодили ся до приступу. Французи дали одну загальну сальву а Чорногорцї кинулись на землю і заким ще Французи могли старі карабіни набити (карабіни набивано тодї з переду на 22 темпо) прискочили Чорногорцї, самі хлопи як дуби, з ганчарами в руках і зі страшенним криком кинулись на перепудженого неприятеля та розпочали страшенну різню.

Коло Цавтата пізнали Французи перший раз, що значить чорногорска тактика і не могли нїгде устояти ся. Они привикли були доси ступати лавою до бою і стріляти лиш сальвами. До кількох днів здобули були Чорногорцї всі укріплені позициї перед містом без попередної стріляниви, лиш приступом, а відтак взяли ся до облоги Дубровника. Командантом Французів був ґенерал Льорістан, котрий мав 7000 мужа францускоо войска, 3000 Дубровничан змушених до войскової служби, всеж-таки він так перепудив ся 4000 Чорногорців і 3000 Росиян, що казав навіть брами міста позамуровувати.

(Дальше буде).

лило свого дозволу дня 4. грудня б. р. ч. 17252/пр. Тягнене має відбути ся дня 1. мая 1913 року.

Фантова льотерия уладжена в той спосіб, що видруковано 1000 штук льосів, кождий в ціні 1 кор. Льоси означені є порядковими числами від 1 до 1000. Кождий, хто хоче набути льос (можна й більше), присилає відповідну квоту і визначує число бажаних льосів пр. 1, 19, 45, або инші аж до 1000, — при чім подає і ще инші довільні числа на случай, коли би перші вже були продані.

Тягнене відбуде ся в той спосіб, що перші 34 льоси, витягнені з поміж цілої тисячки звинених льосів з урни, виграють ті 34 предмети. Предмети означені є порядковими числами від 1 до 34, отже перший витягнений з урни льос — виграє предмет, означений числом 1, другий витягнений з урни льос — виграє предмет означений числом 2 — і так аж до 34. Непідняті до трох місяців виграні, остають власностию товариства.

Маленька наша льотерия і далеко не дорівнує аналоґічним польским льотериям, де ходить о десятки а навіть сотки тисячів корон. Сподїємо ся одначе, що наша жертволюбива суспільність прийме єї радо, а злучивши свою користь із жертвенностию для нашої молодїжи, злагїдннть не одному дїймаючу острість голоду і холоду.

Замовленя за готівку принимає ся в канцеляриї К. Ш. Союза (ул. Домінїканьска ч. 4) між год. 8 рано а 8 веч. і почтою. — *Товариство „Учительска Громада“ у Львові.*

— З рускої бурси реміснячої і промислової. Звичайні загальні збори „Рускої бурси реміснячої і промислової“ відбудуть ся дня 12 січня 1913 о год. 10 рано в домі товариства руских ремісників і промисловців „Зоря“ при ул. Вірменьскій ч. 25 в партері після отсего дневного порядку: 1) Відчитане протоколу із попередних зборів. — 2) Звіт секретаря. — 3) Звіт касиєра. — 4) Звіт провірної комісиї. — 5) Вибір голови і членів ради товариства. — 6) Вибір членів провірної комісиї. — 7) Зміна статута товариства. — 8) Внесеня і інтерпеляциї. Примітка: На случай браку комплєту відбудуть ся другі збори о год. 11 того самого дня з тим самим дневним порядком, при якій небудь скількости членів, а рішеня сих зборів будуть правосильні. За Раду Товариства: *В. Нагірний* голова, *Мих. Коць* секретар.

— Зловив ся. По домах крутив ся від довшого часу Франц Кон і витуманював від людий ріжними способами гроші. Оногди прийшов він до о. Бачиньского, що мешкає під ч. 28 при ул. Жовківскій, і представив ся яко возьний Намістництва та заявив, що має дуже пильний інтерес, та хоче конче побачити ся з о. Бачиньским. О. Бачиньский прочуваючи, що має дїло з якимсь мантієм не впустив его до себе, лиш казав прийти на другий день в мундурі возьного. Коли Кон вийшов, пішов о. Бачиньский слїдом за ним і казав его на улици арештувати. Показало ся тепер, що Кон то знаний поліциї мантій, котрий був вже кілька разів караний.

— Злодійска штучка. На які способи беруть ся теперішні „поступові“ злодії, нехай послужить доказом слїдуюча подія, яка стала ся в місті Бордо у Франциї. Ватага злодіїв змовила ся, що буде ніби то робити фотоґрафічну знимку для кінематоґрафу з віллї, котрої властитель десь був виїхав. Отже знайшов ся „фотоґраф“, що робив ту знимку за помочию приладу, котрий крутив безнастанно корбою; инші злодії були поперебирані за поліциянів, котрі ніби то післали на злодіїв і накінець правдиві злодії, що ніби то удавали злодіїв. Щоби тим вигіднїйше могли довершити свое дїло, випросили ще собі правдивих поліциянів, котрі мали пильнувати того, щоби публика не перешкаджала знимці. Отже злодії добули ся до вілї, перешукали, що лиш дало ся, забрали, що лиш могли, а перебрані поліцияни ніби їх прихопили і повели на поліцию. Фотоґраф за той час лиш фотоґрафував безнастанно аж до самого кінця, а правдиві поліцияни дивили ся на все спокійно і не пускали публики, щоби не перешкаджала роботі. Коли остаточно злодії з перебраними поліциянами щезли, запакував і фотоґраф свій прилад та щез небавком без слїду. Вечером дано знати на поліцию, що до згаданої вілї добули ся якісь злодії і обікрали єї. Аж тепер переконала ся поліция, що злодії таки в єї очах крали, а она ще пильнувала того, щоби їм нїхто не перешкаджав. Шкода виносить около 15.000 франків.

Цїна збіжа у Львові.

дня 24-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 20	до	10·50
Жито	8·90	„	9·20
Овес	9·40	„	9·80
Ячмінь пашний	8·—	„	8·40
Ячмінь броварняний	8·40	„	9·40
Ріпак	—·—	„	— —
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до варення	11·—	„	14 —
Вика	9 50	„	10 50
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	95 —	„	115·—
Конюшина біла	90·—	„	125
Конюшина шведска	100·—	„	125
Тимотка	27 —	„	30

— „Господарска Часопись“, одинокий український ілюстрований рільничо - господарский двотижднєвник, орґан Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар“ у Львові. Виходить кождого 10 і 25 що місяця. Передплата на цїлий рік 4 К, на пів року 2 К.

Сотрудниками „Господарскої Часописи“ є фахові знатоки рільничої господарки. В „Господарскій Часописи“ читачі знайдуть користні і поучаючі поради, як упорядкувати, поліпшити господарство і як збільшити его видатність.

В „Господарськїй Часописи“ друкують ся статї з обсягу ріжних галузий господарства, а то: рільництва, садівництва, городництва, сїножатий, пасовиск, пасїчництва, хову рогатої худоби. безрог, дробу і т. д.

В „Господарскій Часописи“ поміщує ся кромі сього офіциальні розпорядженя, відомости з дїяльности Головної Ради, Філїй та Кружків Товариства.

Рівнож поміщують ся приватні оголошеня і анонси по цїні 20 сот. від рядка дрібним друком чотири рази ломаного; шеста часть сторони 8 К, четверта часть 12 К, трета часть сторони 15 К, половина сторони 20 К. Цїла сторона 40 К. При більшеразовім поміщуваню оголошеня удїляє ся опуст.

Щоби оминути накопичення роботи з початком нового року з виготовленем адрес і т. д., поспішити ся з надісланем передплати на р. 1913. Хто надішле передплату на 1913 р. перед днем 31 грудня с. р., сей одержить безплатно ілюстровану книжку: „Годївля курий“, написав Григорий Герман, в цїні 1 К.

Передплата на рік 4 К, на пів року 2 корони.

Адреса „ГОСПОДАРСКОЇ ЧАСОПИСИ“: Львів, ул. Зіморовича 20.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно - европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

За редакцию відповідає АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Лінія Гамбурґ-Америка

—о—

Правильний перевіз подорожних знаними першорядними пароходами.

Гамбурґ-Ню-Йорк
Гамбурґ - Філядельфія
Гамбурґ-Канада

Гамбурґ-Бразилія	Гамбурґ-Серед. Америка
Гамбурґ-Ля Плята	Гамбурґ-Венецуля
Гамбурґ-Арабія-Перзия	Гамбурґ-Колюмбія
Гамбурґ-Африка	Гамбурґ-Куба
Гамбурґ-Зах. Індиї	Гямбурґ-Мехіко

Антверпія-Канада.

Лінія Гамбурґ-Америка удержує майже на всїх своїх новойорских пароходах

ЧОТИРИ ПЕРЕВОЗОВІ КЛЯСИ

I каюта, II каюта, III кляса і міжпоміст. Пароплави ГАМБУРҐ-АМЕРИКА дають при знаменитім удержаню скорий і вигідний перевіз для подорожуючих в каютах і переселенців.

О вияснена і що-до перевозу треба звертати ся до ґенеральної репрезентациї лінії Гамбурґ-Америка, Відень I Kärtnerstrasse 38 або до її аґентур

у Львові, ул. Городецка 95,
в Чернівцях, ул. Паньска 16.

Мід! Мід!

густий 7·50 К, густо плинна патока, „раритас“ (лишень моя специяльність) 8·50 К. Шампан з яблок, старий знаменитий 5 84 К. Всьо за 5 кґр. франко.

КОРЕНЕВИЧ,
емер. учитель Івачани.

Містове Бюро зелїзниць держав.

у Львові, улиця Ягайлоньска 3 продає білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Товариство для винайму піль і господарств в Оломуцу

Стоваришенє зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і висше, як також зголошеня о винайменє господарств.

Удїли членів по 100 К.
Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долїшний Ринок ч. 17.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові, улиця Ягайлоньска 3

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

В друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Надопада) у Львові. Телефона ч. 527.